

Brengen we nu eerst het niet-politieke Feminisme te berde, zoo bestaat dit in een streven om de vrouw een hoogere ontwikkeling en een zelfstandiger existentie deelachtig te maken. Tweeërlei is hier te onderscheiden. Van zelf toch werkt hierin allereerst het streven, om den vooruitgang in menschelijke kennis, in kracht van persoonlijkheid, en in vrijheid van positie, die alle leven in de cultuurwereld kenmerkt, ook aan de vrouw ten goede te doen komen; iets wat onvoorwaardelijk toejuiching verdient. Maar ook ten andere spreekt hier de nood van 't leven meê. Zoolang het regel is, dat de volwassen jonge dochter tusschen de 18 en 25 jaar huwt, is er geen contradictie tusschen haar roeping als vrouw en haar als kind tehuis zijn. Doch dit wordt anders, zoo de jaren klimmen.

Een breede schare toch van vrouwen die eerst met het 30e of 35e jaar huwen, doorleeft thans een tusschenperiode van nog op vader en moeder te leunen, en toch aan de kinderschoenen onwassen te zijn. Dit beduidt niet, dat men als jonge vrouw van die jaren niet meer zijn ouders zou kunnen gehoorzamen. In allen leeftijd en in alle conditie heeft òn de vrouw, òn evenzoo de